

Daudi Baldrs

Burzum

Pat er upphaf þessar sögu at Baldr inn goda dreymdi drauma stóra ok haettliga um líf sitt. En er hann sagði Asunum draumana þá baru þeir saman rad sín, ok var þat gert at beida gríða Baldri fyrir alls-konar haska, ok Frigg tók svarsdaga til þess at eira skyldu Baldri eldr ok vatn, jarn ok alls-konar malmr, steinar, jordin, víðirnir, sottirnir, dyrin, fuglarnir, eitir, ormar. En er þetta var gert ok vítat, þá var þat skemtun Baldrs ok Asanna at hann skyldi standa upp á þingum en allir aðrir skyldu sumir skjóta á hann, sumir hoggva til, sumir berja grjóti. En hvat sem at var gert, sakadi hann ekki, ok potti þetta glum mikill frami. En er þetta sa Loki Laufeyjarson þá líkadi honum illa er Baldr sakadi ekki. Hann gekk til Fensalar til Friggjar ok bra sér í konu líki. Þá spyrr Frigg ef sú kona vissi hvat Esir hgfðusk at á þinginu. Hon sagði at allir skutu at Baldri, ok þat at hann sakadi ekki. Þá mælir Frigg: "Eigi munu vapn eða víðir gráða Baldri. Eða hefi ek þegit at glum þeim."

Þá spyrr konan: "Hafa allir hlutir eða unnit at eira Baldri?"

Þá svarar Frigg: "Vex víðarteinungr einn fyrir vestan Valhöll. Sá er mistilteinn kalladr. Sá potti mér ungr at krefja eidsins."

Því næst hvarf konan á braut. En Loki tók mistiltein ok sleit upp ok gekk til þings. En Hödr stóð útarliga í mannhringinum því at hann var blindr. Þá mælir Loki víð Hann:

"Hví skytr þú ekki at Baldri?"

Hvann svarar: "Þvíat ek sé eigi hvar Baldr er, ok þat annat at ek em vapnlaus."

Þá mælir Loki: "Gerdu þú í líking annara manna ok veit Baldri sömd sem aðrir menn. Ek mun vísa þér til hvar hann stendr. Skjót at honum vendi þessum."

"Hödr tók mistiltein ok skaut at Baldri at tilvísun Loka. Flaug skotit í gognum hann ok féll hann dauðr til jadar, ok hefir þat mest óhapp verit unnit með godum ok monnum. Þá er Baldr var fallinn þá féllusk glum Asum ortodok ok sva hendr at taka til hans, ok á hverr til annars, ok varu allir með einum hug til þess er unnit hafði verkit. En engi mátti hefna, þar var sva mikill gríðastadr. En þá er Esirnir freis tóðu at mála þá var hitt þó fyrir at gratrinn kom upp sva at engi mátti gðrum segja með ordunum frá sinum harmi. En Óðinn bar þeim mun verst þenna skáða sem hann kunni mesta skynn hversu mikill aftaka ok missa Asunum með Asum er eignask víldi allar astir hennar ok hylly ok víli hann ríða á Helveg Baldr heim í Asgarr. En sá er nefndr Hermodr inn hvati, sveinn Óðins, er til þeirrar farar varð. Þá var tekinn Sleipnir, hestr Óðins, ok leiddr fram, ok steig Hermodr á þann hest ok hleypti braut.

Lyrics provided by
<https://damnlyrics.com/>